

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Okresního soudu v Příbrami** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Krajským soudem v Praze** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 10 C 75/2014, o žalobě proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram ze dne 6. 11. 2013, čj. 42011/018745/13/110/VR: žalobce **J. F.**, zastoupený JUDr. Markem Dvořákem, advokátem se sídlem náměstí T. G. Masaryka 1, Příbram, a žalovaná **Česká republika – Okresní správa sociálního zabezpečení Příbram**, se sídlem Hailova 133, Příbram,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 10 C 75/2014, o žalobě proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram ze dne 6. 11. 2013, čj. 42011/018745/13/110/VR, **je soud ve správním soudnictví.**
- II. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, čj. 43 Ad 80/2013 - 15, **se zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 1. 6. 2015 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Okresní soud v Příbrami domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona o některých kompetenčních sporech, který vznikl mezi ním a Krajským soudem v Praze ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 C 75/2014 o žalobě proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Příbram (dále jen „okresní správa“) ze dne 6. 11. 2013 označenému v záhlaví tohoto usnesení.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Okresní správa vydala dne 6. 11. 2013 rozhodnutí, kterým žalobci uložila povinnost zaplatit regresní náhradu ve výši 18 942 Kč. Pravomoc okresní správy vyplývala z § 84 odst. 2 písm. a) bodu 6 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“), podle něhož okresní správa sociálního zabezpečení rozhodují v prvním stupni ve věcech pojištění podle odstavce 1 téhož ustanovení, tj. nemocenského pojištění, a to (mimo jiné) o regresních náhradách. Okresní správa zdůvodnila, že žalobce svým

protiprávním jednáním zavinil dočasnou pracovní neschopnost třetí osoby, které tak vznikl nárok na vyplacení dávky nemocenského pojištění v uvedené výši. Okresní správa přitom odkázala na sdělení Okresního soudu v Příbrami, podle něhož byl žalobce rozsudkem téhož soudu ze dne 21. 8. 2013, čj. 4 T 94/2013 - 323, uznán vinným ze spáchání přečinu obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, kterého se měl dopustit zaviněním dopravní nehody. Okresní správa proto měla nárok na zaplacení regresní náhrady ve výši vyplacené dávky nemocenského pojištění třetí osobě za období od 1. 10. 2012 do 31. 1. 2013 podle § 126 zákona o nemocenském pojištění.

Česká správa sociálního zabezpečení, příslušná podle § 85 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění k rozhodnutí o odvolání ve věcech pojištění, v nichž v prvním stupni rozhodla okresní správa sociálního zabezpečení, rozhodnutím ze dne 10. 12. 2013, čj. 42000/006479/13/010/140/NT, zamítla odvolání žalobce a rozhodnutí okresní správy potvrdila.

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud žalobu usnesením ze dne 18. 3. 2014, čj. 43 Ad 80/2013 - 15, odmítl. Citoval mimo jiné rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, čj. 4 Ads 100/2013 - 26, podle něhož je rozhodnutí okresní správy ve věci nároku na regresní náhradu rozhodnutím správního orgánu ve věci soukromoprávní ve smyslu § 7 odst. 2 o. s. ř. Měl proto za to, že ve věci je příslušný soud v občanském soudním řízení dle § 244 odst. 1 o. s. ř.

Žalobce na základě poučení Krajského soudu v Praze podal žalobu u Okresního soudu v Příbrami, tj. soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení.

Okresní soud v Příbrami podal zvláštnímu senátu návrh na zahájení řízení o záporném kompetenčním sporu. Nesouhlasil s unesením Krajského soudu v Praze. S odkazem na rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 12. 3. 2015, čj. Konf 8/2014 - 25, měl za to, že náhradový vztah podle § 126 zákona o nemocenském pojištění má veřejnoprávní povahu. Rozhodnutí správního orgánu tak má přezkoumávat soud ve správním soudnictví.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi Okresním soudem v Příbrami rozhodujícím v občanském soudním řízení a Krajským soudem v Praze rozhodujícím ve věcech správního soudnictví se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Krajský soud v Praze v předcházejícím řízení ve správním soudnictví popřel svou pravomoc rozhodnout věc. Okresní soud v Příbrami rozhodující v řízení podle části páté o. s. ř. popírá svou pravomoc rozhodnout věc po jejím postoupení. Ve věci se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zvláštní senát zákonem o některých kompetenčních sporech.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

V předložené věci má zvláštní senát posoudit, kdo je příslušný rozhodnout o žalobě proti rozhodnutím orgánů nemocenského pojištění o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu.

Touto problematikou se zvláštní senát již zabýval v usnesení ze dne 12. 3. 2015, čj. Konf 8/2014 - 25, na něž odkázal i Okresní soud v Příbrami ve svém návrhu. V odůvodnění tohoto usnesení zvláštní senát argumentoval historickým výkladem zákona o nemocenském pojištění a občanského soudního řádu, veřejným zájmem na výběru regresních náhrad, vzájemným vztahem účastníků náhradového vztahu, odlišností náhrad podle zákona o nemocenském pojištění od soukromoprávních náhrad podle jiných právních předpisů, původem nároku ve veřejném právu i teoretickými východisky. Na základě této argumentace dospěl k závěru, že náhradový vztah podle § 126 zákona o nemocenském pojištění má veřejnoprávní povahu a že rozhodnutí orgánů nemocenského pojištění o regresní náhradě mají přezkoumávat soudy ve správním soudnictví.

Se závěry uvedenými v usnesení zvláštního senátu čj. Konf 8/2014 - 25 se zvláštní senát i v předložené věci ztotožnil a neshledal důvod se od nich jakýmkoliv způsobem odchýlit. V podrobnostech proto odkazuje na odůvodnění zmiňovaného usnesení (dostupné na www.nssoud.cz).

Zvláštní senát tedy i v předložené věci rozhodl, že příslušným rozhodnout je soud ve správním soudnictví (§ 5 odst. 1 zákona o některých kompetenčních sporech).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, čj. 43 Ad 80/2013 - 15, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Krajský soud v Praze pokračovat v řízení o žalobě podané žalobcem dne 30. 12. 2013.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. listopadu 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu